

OGŁUSZONY (4) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó, pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

sg m N ogłuszony (3). ◇ pl N subst ogłuszon(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: ogłuszony od kogo (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w. s.v. ogłuszyć.

Pozbawiony słuchu lub możliwości słyszenia (4) :

W porównaniach (2): Y sftalem fye yáko człowyek márnyc ogłulfony LubPs K3v. Cf Wyrażenie.

Wyrażenie: »jak gromem ogłuszony« (1): Vćichł/ zátym on ftráfzny dźwięk/ a ia to wiedząc/ Co fię dzieie iák gromem ogłufzony siedząc. Porwę/ fię KołakCath C5.

Szereg: »ogłuszony i oniemiony« (1): był miedzy nimi człowiek od czártá ogłufzony y oniemiony RejPos 204v.

Przen (1) :

Wyrażenie: »ogłuszone uszy« (1): iż ták [...] będą záflepione oczy twoie/ á tym bárzyey zátwárdzone ferce twoie/ y ták będą ogłufzone wfy twoie/ iż chociabyś też potym rad y fluchał y przypátrował fie/ ále próżno RejPos 197.

*Cf **OGŁUSZYĆ***